

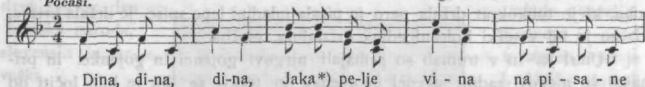

Pesemca k igri.

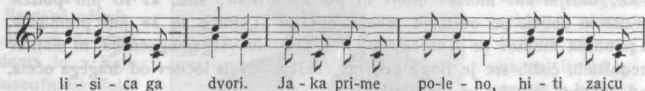
Belokranjska narodna.

Uglasbil *Fr. Ks. Schneider.*

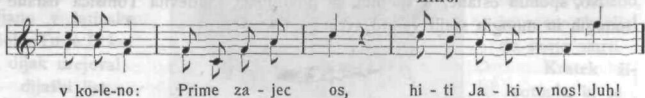
Počasi.

Hitreje.

Hitro.

Opomba: V sredi velikega prostora stoji otrok z žogo v roki. Za njim stoji drug otrok in mu zakriva z rokami oči. Drugi otroci se mu bližajo v podobi kroga, pojo to-le pesem in stopajo po nje meri. Pri zadnji besedi »Juh!« se otroci razpršé, a v sredi stoječ otrok vrže žogo v enega izmed bežečih. Zadeti gre potem v sredo. Ako nikogar ne zadene, se začne igra iznova.

*) Tu se tudi lahko imenuje ime otroka, ki stoji v sredi.

† **P. Ladislav Hrovat.**

Dne 14. malega travna t. l. je umrl v Novem mestu c. kr. gimnazijski profesor v pokoju, frančiškan p. Ladislav Hrovat, ki je bil odličen slovenski pisatelj in buditelj. Pater Lacko — kakor so ga sploh imenovali — je bil rojen dne 10. sušca 1825. l. v Zgoranjem Tuhinju. Ljudsko šolo je obiskoval v Kamniku, latinske šole pa v Ljubljani. V mašnika je bil posvečen l. 1849.

Potem so ga poslali na dunajsko vseučilišče, kjer je napravil l. 1854. izpít za profesorja. Službo je nastopil na novomeški gimnaziji, kjer je poučeval do l. 1890. Ko je stopil v pokoj, ga je cesar odlikoval z zlatim zaslužnim križcem s krono. Napisal je mnogo učenih razprav, ki jih je priobčeval po raznih slovenskih listih. Najznamenitejše njegovo delo je »Slovensko-latinska slovnica«. Pokojni pater Lacko je bil preprost, skromen mož in navdušen Slovenec ter je

bil kot tak svojim mnogobrojnim učencem najlepši zgled. Bodi mu sladak počitek v zemlji slovenski, ki jo je iskreno ljubil!

XIX. stoletje.

V devetnajstem stoletju je bilo v Evropi samo 31 let brez bojev. Turki so se bojevali v preteklem stoletju v 37, Francozi v 27, Rusi v 24, Italijani v 23, Angleži v 21 in Avstriji v 17 vojskah. Od leta 1495., odkar imamo popolnoma zanesljiva poročila, je bilo za naše cesarstvo 227 bojnih in 176 mirovnih let. Proti zunanjim sovražnikom so se vojskovali naši vojaki v teh letih 63krat, in sicer s Francozi 22krat, z Italijani 10krat, s Turki 9krat, s Prusi 5krat, s Španci 4krat, z Bavarci 3krat, s Švedi in Danci po 2krat, z Algirci, Tuničani, Rusi, Švicarji, Egipčani in Saksonci po 1krat. Najdaljše vojske, ki so vznemirjale naše cesarstvo, so bile tridesetletna vojska, druga turška vojska za vlade Leopolda I., španska dedna in sedemletna vojska. Razen tega so se cesarske čete v novem veku 43krat vojskovali proti notranjim in zunanjim ustašem. Vsega skupaj so se vojskovali od konca srednjega veka okolo 7000krat v večjih in manjših bojih. Tako poroča zgodovinar O. Berndt.

Velikanska nesreča.

V bližini Srednje Amerike se nahaja skupina otokov, takozvani Mali Antili. Eden izmed teh otokov se zove *Martinique* (izgovori *Martinik*), in na tem otoku je mesto St. Pierre (izgov. Sen Pièr). In tu se je pripetila dne 8. preteklega meseca velikanska nesreča, kakršne ne pomni nihče. Nekoliko kilometrov od mesta stoji ognjenik Pelée, ki je začel bruhati rečenega dne okolo 8. ure zjutraj žarečo lavo in ogenj, ki sta se kot ognjeno morje v kratkih trenutkih razlila nad nesrečno mesto ter vse obrežje pred in za mestom izpremenila v plamenečo pokrajino. Daleč na okrog je padal na zemljo pepel, in vmes je deževalo kamenje, veliko kot orehi in težko od 7 do 10 gramov. Ves otok je bil kake tri milimetre na debelo pokrit s pepelom.

Nesrečnemu kraju so hoteli pomagati. Francoska ladja-križarka »Suchet« je z drugimi parniki jadrala proti bregu, a kmalu so se vrnila ladje z grozno vestjo: Obrežju se ni mogoče bližati, zakaj vse ladje, ki so stale v pristanišču, goré, in vročina je neznosna!

Ali kar je v tej grozi najgroznejšega, je to, da je ponesrečilo na tisoče ljudi. Poročila pravijo, da je umrlo strašne smrti okrog tridesettisoč ljudi, rešilo se jih je le jako malo. — Mesto je sedaj razde-

jano, prebivalstvo pomrlo, otok opustošen — in vsi to grozno nesrečo je povzročil bluvajoči ognjenik, katerega grozi in sili se ne more ubraniti človeška moč.

Podobna nesreča se je pripetila tudi v starem veku v Italiji. Ognjenik Vezu v je namreč zasul mesti Pompeji in Herkulian, katerih razvaline so odkopali šele v novejšem času.

Resnice.

Mladina,
nedolžnost je tvoja največja vrlina.

✦

V pomanjkanju se človek najčešče zavé,
da se s samo potrato v uboštvo gre.

✦

Si in ostaneš vedno čudak,
če misliš, da si brez vsakršnih napak.

✦

Kdor ubožca v nesreči tolaži,
sam sebi ure življenja oblaži.

✦

Vsaka skrb naj te ne oplaši,
vsaka nezgoda pa ne ostraši.

✦

Dobro želeti — dobro hoteti,
dá nam bridkostni čas utreti.

✦

Kdor ve, kdaj se zmoti, mu je pomagati,
kdor tava brez misli in namena, je izgubljen.

✦

Dobra družba je koristna
kakor tečna hrana pristna.

✦

Več jezikov govoriti je lažje
kakor mnogim odgovarjati.

✦

Tudi na malenkost vsekđár
gleda skrben gospodar.

✦

Trezen človek in jasno vreme —
vsakdo ga ljubi in ceni.

✦

Kdor beži, zdravo kožo obdrži.

✦

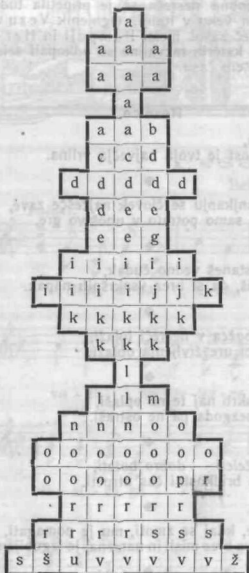
Plačilni dan gre vedno za nami.

Al. K. Sežun.

Besedna naloga.

Priobčil *J. R.*

Besede značijo:

1. soglasnik;
2. jestvino;
3. žensko krstno ime;
4. samoglasnik;
5. žuželko;
6. vrst zemlje;
7. žito;
8. moško krstno ime;
9. starca;
10. veliko mesto;
11. slovenskega pisatelja;
12. reko na Gorenjskem;
13. kačo;
14. soglasnik;
15. domačo žival;
16. mušico;
17. avstrijsko kronovino;
18. dostojanstvenika;
19. žensko oblačilo;
20. trg na Dolenjskem;
21. goro na Gorenjskem.

Besede od zgoraj dol povedo željo vsakega Slovenca.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v peti številki.

Zver nam rjove, a ptič poje
kakor sliši stare svoje.

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Milka Žager na Gorici (Štaj.); Ela Gartner, učenka III. razr. v Planini; Mimi Lavrič, učenka notranje šole v Škofji Loki; Leopoldina Kovšca, učenka III. razr. v Planini; Alojzij Geso, učenec v Starem Trgu; Stanko Hočevar, učenec na Vrhniki; Liza Sipek, učenka pri Mariji Snežnici na Velki; Olga Loučar, učenka v Jesenicah; Mici Kozinc, učenka v Loki pri Žusenu; Ivanka Kalin, učenka v Kostanjevici; Bogomirja in Zora Kranjc, Alojzija Kristl pri Sv. Barbari blizu Maribora; Vida Mally, učenka v Ljubljani; Anica Jurko, učenka v Tepanjah; Leo Travnar, učenec v Ljubljani; Veko Cander in Ivo Stipčič, učenca v Zibiki; Stanko Novak, učenec v Ljubljani; Dominik Bezenšek, učenec na Frankolovem; Alojz Herin, Alojz in Franjo Bratina, Ivo Spindler, Franc Isck, Ante Klemenčič, učenci pri Sv. Križu na Murskem polju.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke I., II. in letošnjega letnika. ➡

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrta leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, Dunaj (Wien), VIII., Josefstädterstrasse Nr. 14, II., II./49.